

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

22. Dies Decemb. Nemo tibi Christum potest auferre; nisi te illi auferas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

nostræ Dominus : si Dominus ; nos pro illo mori non tantum decet , sed oportet. Quare, vel refugere pro illo vitæ amittendæ subire discrimen , summum est crimen. Imò scelus est, vel dubitare ; an cum illo velimus mori ; quid nolle mori ? vos ; si lubet , quod non licet, cape scite fugam ; mihi certum est, pro illo oppignorare vitam. Mori pro Christo , est nasci cœlo. Talis mors digna est , quæ non deploretur, quasi luctuosa epicediis ; sed celebretur , quasi gloriola epiniis. Hæc Thomas coram Christo, & pro Christo ; vir in causa Christi promptus, nihil non audere. Sic loqui, non est hominis fortis ; sed ipsius fortitudinis. Nos , dum expectamus Christum nasciturum ; ardore simili, verba proferamus dissimilia. Eamus, & nos, & nascamur cum illo ? Eamus, non cum Apostolis in Jerusalem ; sed cum Pastoribus in Bethleem , & tanquam modò geniti infantes nascamur cum illo. Moriamur mundo, innascamur Christo, ut æternum vivamus Deo.

Ex te Christe factus, felici est sidere natus.

22. DIES DECEMB.

Nemo tibi Christum potest auferre ; nisi te illi auferas. *Ambrosius super Luc. l. 5.*

Suspiria ad Christi adventum.

I. **I**N uno Christo, nos habere omnia ; salus est omnium, nisi salvari nolentium. Sed & hæc est summa nostra felicitas, non modò Christum nobis esse bonum ; sed nec illud posse à quoquam, unquam aut usquam auferri ; nisi nos ipsi auferamus. Nemo enim Christum amittit ; nisi qui à se de-

Pars III.

T t t

mit.

mittit. Jam natura humana expectatione tam diuturna tot sæculorum suspensa, & cupida, videre Dilectum, exclamabat, non sine immenso gemitu cordis :
 (a) *Quis mihi det, ut inveniam te foris, & deosculer te?* quali diceret : non ego te quæro, Dilecte mi, prout intus es in sinu Patris, quia sic lucem habitas inaccessibilem ; & non est, qui poterit ad illam accedere. Exi à Patre, & veni in mundum, ut inveniant te homines foris. Non te quæro in cœlis, ubi jugiter videris ab iis, qui intus sunt, Angelis. Magis autem clame ;
 (b) *Rorate cœli desuper ; & nubes pluant justum.* Non quæro, ut in forma mihi appareas Angelica ; quia te ipsum requiro Dominum, & caput Angelorum. Te requiro, de quo Pater, introducens. (c) *Primogenitum in orbem terra, dixit : Et adorent eum omnes Angeli.* Non te requiro in typis, & figuris, in sacrificiis veteris legis ; umbram enim habuit lex futurorum bonorum, non ipsam substantiam.

II. Non in scripturis Divinitus inspiratis Te quæro : Hæ siquidem, non ipsum Te ? sed testimonium perhibent de Te, cuique ingerunt memoriam, & excitant desiderium. Non in creaturis sive rationalibus, sive irrationalibus Te quæro : ille enim Imaginem & similitudinem tui ; hæ solum repræsentant vestigium. At ego non aliquid tuum, quale idcunque tandem sit ; sed Te, ô Dilecte votorum meorum te ipsum requiro ! Hoc scilicet opto, hoc flagito ; ut Te Verbum vitæ, quod fuit ab initio apud Patrem, carne indutum, videant oculi mei, manus contrahant, brachia amplexentur, labia deosculentur, lingua alloquatur ; & quanta, quanta sum

(a) Cant. 8. (b) Isa. 45. (c) Heb. 1.

sum, tota tibi indissolubiliter conjungar, & vincar :
Tibi dixit cor meum, ò Deus cordis mei ! (a) *exqui-*
sivit Te facies mea ; faciem tuam, Domine requiram.
Ardentia hæc sponsæ desideria ; & nos quoque pera-
cta jam tot sæculis Christi Incarnatione concipere
poterimus eo tempore, quo Ecclesia expectat, qua-
si venturum in carne Messiam. Suaviter hic Bernar-
dus : (b) *Dignum est, Fratres, ut totâ devotione, Domi-*
ni celebremus Adventum ; delectati, tantâ consolatione,
stupescati, tantâ dignatione ; inflammati tantâ dilectio-
ne. Non invenitur Christus inter carnis delicias, sed
præsepîi paleas ; non inter lolia, sed lilia, Mariam, &
Josephum ; non inductus purpurâ, & bysso ; sed invo-
lutus pannis.

III. O Jesu ! nunquam satis amate, nunquam
satis amande, transilias licet colles, & salias in mon-
tibus, similis capræ, hinnuloque cervorum, seque-
tur te pernicibus alis Amor meus. Quæ loca pene-
tres, quâ caligine te abdas, ut me in penetralia, & cu-
bilia tua Amor non ferat ? In sole metaris tentorium
tuum ? Ecce ibi amo te Solem Justitiæ ; cujus pul-
chritudinem sol, & luna mirantur. Inter sidera Te
collocas ? Ecce ibi amo Magnificentiam tuam, quæ
tam illustre mundo theatrum adornavit. Ultrâ stela-
las Te evehis, & in mediis beatarum mentium cho-
ris resides ? Ecce ibi amo Munificentiam tuam, quæ
tam inexplicabiles delicias mihi apperuit. In terram
te condis ? Ecce ibi amo immobilem Æternitatem
tuam ; cujus memoriam, stabilitas terreni glo-
bi mihi excitat. In montes Te recludis ? Ecce ibi
amo divitias tuas ; quarum umbratile vestigium
sunt illa metalla, quorum cupidine insanientes mor-
(a) Ps. 26. (b) Ser. 4. de Adv. Tit 2. sales.

tales, montium sinus eviscerant. In memoria, & hortos prodis? Ecce ibi amo amabilitatem tuam, quam mihi frondosa silvarum, herbida camporum, hortorum florida amœnitas, velut in imagine cognoscendam objicit. Oceano, & fluctibus innatas? Ecce ibi amo Potentiam tuam, quæ undis litora circumfundit, & usque eo minaces procellas cogit elisas retrò spumescere. In aërem Te diffundis? Ecce ibi amo sapientiam tuam; quæ nubes, & ventos, & pluvias, & tonitrua, & fulgura, & rores, & nebulas, & irides, incognito humanis mentibus artificio excogitavit. Involvis te fœno, & paleis in stabulo? Ibi demum, te totum toto corde amo; illic enim mihi, quàm alibi usquam amabiliore, quia pro me vilior. Eris honorabilior in humilitate Bethlehem, quàm Salomon cum omni gloria sua in Jerusalem. Plus te admirabor inter stipulas fœni, quàm inter stellas cœli. Plus me tibi obligabis, & fortius me tibi ligabis; tuis quibus involutus es pannis; quàm si me locupletares omnibus totius mundi thesauris.

Est, quò Christe jaces, fœtum, in terris mihi cœlum.

23. DIES DECEMBRIS.

Venit de cœlo magnus Medicus, quia per totum ubique jacebat ægrotus. *S. August. sup. Joan.*

Christus I
Medicus.

ANte Christi è cœlis descensum, quid erat mundus, nisi ut probatica illa piscina; in qua jacebat multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, aridorum; quia necdum venerat ille, per quem cæci vident, claudi ambulant. Et quia Filius Dei necdum fuerat homo factus;